

หลังจากกลับมาอยู่เมืองไทยได้หนึ่งเดือน ผู้ป่วยเริ่มมีอาการไข้ เมื่ออาหารคลื่นไส้ อาเจียน ทนาวล้น วันละ 2 เวลา คือประมาณ 18.00 น. และ 22.00 น. ได้เข้ารับการรักษากลับเป็นผู้ป่วยในของโรงพยาบาลนครปฐม ระหว่างวันที่ 23 ตุลาคม ถึง 9 พฤศจิกายน 2528 แล้วกลับไปรักษาด้วยยาแผนโบราณที่บ้าน จนได้ยื่นข่าวการรักษาผู้ป่วยซึ่งมีลักษณะอาการคล้ายกันทางวิทยุ จึงเดินทางมารับการรักษาที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ในวันที่ 18 ธันวาคม 2528

การตรวจร่างกายของแพทย์พบว่า มีลักษณะผอม น้ำหนัก 49 (ลดไป 9 กิโลกรัม ในเวลา 3 เดือน) ซีด ตาเหลือง ตับโตพื่นชายโครงประมาณ 3 นิ้วมือ ม้ามโต พื่นชายโครง 3 นิ้วมือเช่นกัน นอกนั้นอยู่ในเกณฑ์ปกติ การตรวจเลือดพบฮีโมโกลบิน 8 กรัม% , ฮีมาโตคริต 22% เม็ดเลือดขาวนับได้ 3,200 เซลล์/ลูกบาศก์มิลลิเมตร เป็นนิวโทฟิล 45% ลิมโฟไซต์ 55 % ตรวจไขกระดูกไม่พบเชื้อ แต่เมื่อนำไปเพาะเลี้ยงได้เชื้อ *Leishmania* จึงให้การรักษาด้วย Pentavalent antimonial ขนาด 10 มิลลิกรัม/กิโลกรัม/วัน ขณะที่ทำการสอบสวนอาการดีขึ้นแล้ว

ผู้ป่วยให้ข้อสังเกตว่าที่เมืองคาอิมและมาโฮ มีแมลงชุกชุมมาก ซึ่งแมลงเหล่านั้นมีลักษณะคล้ายยุงแต่มีขนมาก

*****

ข่าว

การสัมมนาระดับชาติ เรื่อง การประสานงานการควบคุม

โรคในประเทศไทย 19 - 21 มีนาคม 2529 ที่กรุงเทพมหานคร

เนื่องจากการพัฒนาวิชาการและเทคโนโลยี โดยการศึกษา ค้นคว้า วิจัยทางการแพทย์และสาธารณสุข เป็นเครื่องมือที่สำคัญและจำเป็นต่อการให้บริการสาธารณสุขทุกด้าน รวมทั้งการป้องกัน รักษาและควบคุมโรค วิชาการและเทคโนโลยีเหล่านี้ส่วนมากกระทำนออกกระทรวงสาธารณสุข โดยเฉพาะในสถาบันมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และอีกส่วนหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นส่วนมากที่สุดยังต้องนำมาจากประเทศอื่น เฉพาะอย่างยิ่งจากประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยหน่วยงานทั้งในและนอกกระทรวงสาธารณสุข และอาจไม่เหมาะกับการแก้ปัญหาสาธารณสุขภายในประเทศได้ จากการศึกษาทางระบาดวิทยาพบว่า การแพร่เชื้อ การติดเชื้อ การรักษา และการควบคุมโรคต่าง ๆ มีลักษณะจำเพาะ และแตกต่างกันตามสภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ และสังคม ดังนั้น การใช้มาตรฐานจากต่างประเทศเพื่อการดังกล่าว จึงอาจไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ควร และอาจทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้

ข้อจำกัดที่สำคัญประการหนึ่งในการดำเนินงานด้านการควบคุมโรคของประเทศไทย คือ การขาดการประสานงานทางวิชาการที่เหมาะสมเพื่อประสานกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยการพัฒนากำลังคน การให้บริการ และการพัฒนาวิชาการและเทคโนโลยีทางการควบคุมโรค ซึ่งในปัจจุบันนี้หน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่กันอย่างกระจัดกระจาย ก่อให้เกิดการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อน การแก้ไขไม่ตรงปัญหา หรือไม่คำนึงถึงลำดับความสำคัญของปัญหาที่ยังก่อให้เกิดสภาวะขาดประสิทธิภาพและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ โดยไม่จำเป็น นอกจากนี้ความซ้ำซ้อนที่เกิดขึ้นยังทำให้เกิดหรืออาจทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างหน่วยงาน และสถาบันต่าง ๆ ภายในประเทศ แทนที่จะมีการร่วมมือประสานงานกัน

ด้วยหลักการเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นควรให้มีการจัดการสัมมนาระดับชาติ เรื่อง การประสานงานการควบคุมโรคในประเทศไทย ครั้งนี้ขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุน ให้นักบริหารและนักวิชาการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการควบคุมโรค ได้เห็นความสำคัญและเข้าใจในแนวทางการประสานงานทางวิชาการในการควบคุมโรค มีกำลังใจ และมีความพยายามยิ่งขึ้นในการกำหนดแนวทางสำหรับการสร้างสรรค์ความร่วมมือประสานงานในการป้องกันและควบคุมโรคระหว่างหน่วยงาน สถาบัน และบุคคลที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์ของการสัมมนา

1. เพื่อให้ นักวิชาการและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและควบคุมโรค ได้ร่วมกันสร้างความเข้าใจและเห็นความสำคัญของกระบวนการควบคุมโรค
2. เพื่อแสวงหารูปแบบของกระบวนการควบคุมโรค
3. เพื่อพิจารณาบทบาทของหน่วยงาน สถาบัน และบุคคลที่เกี่ยวข้อง
4. เพื่อให้ผู้เข้าสัมมนาได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ตลอดจนประสบการณ์ในด้านการควบคุมโรค

หัวข้อเรื่องในการสัมมนา

1. แนวความคิดในการควบคุมโรค
2. ประสบการณ์ในการควบคุมโรค
3. บทบาทของหน่วยงานต่าง ๆ ในการควบคุมโรค
4. รูปแบบบางประการในการควบคุมโรค
5. กลไกในการควบคุมโรคในประเทศต่าง ๆ
6. แนวทางการพัฒนากลวิธีและการประสานงานวิชาการด้านการควบคุมโรค
7. การควบคุมโรคในงานสาธารณสุขมูลฐาน